

ikke fandtes nogen Direktør, og det har flere Gange ved andre Lejligheder ogsaa været Tilfældet.

Dernæst er der en Ting, der trænges meget til i Ministeriet, og det er en fuldstændig Omordning af Arkivet. Saaledes som det nu er, er det ikke fyldestgørende og frembyder store Vanskeligheder for Personalet, naar de skulle have fat i de forskellige Aktstykker og andre Arkivalier. Personalet foreslaas ogsaa nu forøget, idet der før kun var een Arkivar, men nu foreslaas en Arkivar og en Underarkivar til at hjælpe ham. Dernæst foreslaas ogsaa den Forandring, at der stilles til Raadighed for Ministeriet en Legationssekretær og en Vicekonsul. Denne Forandring har en dobbelt Hensigt, idet man derved baade forøger Ministeriets Arbejdskraft og ogsaa derved giver de Mennesker, som ellers blive ansatte i Udlandet, Lejlighed til at komme hjem og arbejde i Ministeriet og sætte sig ind i Forretningerne og Arbejdsgangen der, hvad jeg tror vil være til stor Fordel. Under den nuværende Ordning ere let baade Konsulerne og Diplomaterne komne til at staa Ministeriet lidt fjernt, og de have ikke altid været tilstrækkelig inde i Forretningsgangen i Ministeriet. Dernæst er foreslaaet en Forøgelse af Bestillingsmændenes Antal, idet der skal være 2 Bude, medens der nu kun er 1. Hele Personalet vil derefter komme til at bestaa af 2 Departementschefer, 2 Kontorchefer, 1 Arkivar, 2 Fuldmægtige, 1 Underarkivar, 1 Legationssekretær, 1 Fagvicekonsul, 7 Assistentter, 6 Skrivere, 2 Bude og 1 Portner. Hvad Antallet af Assistentter og Skrivere angaar, er det foreslaaet, at det skal bestemmes ved den aarlige Finanslov. Den almindelige ministerielle Lønningslov af 1906 har tjent til Grundlag for Lønningerne indenfor Ministeriet. Dog er det paa Grund af de specielle Forhold i Udenrigsministeriet foreslaaet, at Departementschefernes Lønning der skulde være 1,000 Kr. højere end i de andre Ministerier, idet man har ment, at deres Udgifter maaske kunde være noget højere paa Grund af deres særlige Stilling. Dette Tillæg af 1,000 Kr. skulde dog ikke medregnes i deres Pensionsberegning.

Denne Forandring i Ministeriet vil i det hele medføre en forøget Udgift af 24,900 Kr. Derfra maa dog egentlig regnes 6,000 Kr., idet de 6,000 Kr. ere Lønnen til Legationssekretæren og Fagvicekonsulen, som skal gøre Tjeneste hjemme i Ministeriet. Erdrages disse 6,000 Kr., bliver hele Udgiftsforøgelsen ved Omord-

ningen af Ministeriets indre Forhold 18,900 Kr. Naar man betænker, hvor ganske overordentlig Arbejdet og Antallet af de Skrivelser, der udgaa fra Ministeriet, er steget — da den forrige Ordning indførtes, var Antallet 4,000 Skrivelser, nu er det 12—14,000 —, vil man se, at det er overordentlig vanskeligt for dette Ministerium med den samme Arbejdskraft, det havde i 1870, at tilfredsstille de Fordringer, der nu stilles til det. Det er ikke altid, at Udenrigsministeriet er i Stand til at ekspedere de Skrivelser, der skulle gaa ud, og udføre de Forretninger, der skulle udføres, saa hurtigt og præcist, som det fra alle Sider kunde ønskes. Men det ligger virkelig kun i den utilstrækkelige Arbejdskraft, der tidt har været, og det store Overarbejde, man har maattet bebyrde Personalet med. Jeg tvivler ikke om, at hvis dette Lovforslag kan gaa igennem og Ministeriet faa den forøgede Arbejdskraft, vil det være i Stand til fuldt at tilfredsstille alle de Fordringer, som kunne stilles til det. Jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Ting.

Med Hensyn til Omordningen af vor Repræsentation i Udlandet, hvorom den anden Lov handler, er der ved de Bestemmelser, man foreslaar, taget særligt Hensyn til de store Krav, som Erhvervslivets Interesser i Nutiden maa siges at stille til Udenrigsministeriet. I forrige Tider, maa man jo sige, var Udenrigsministeriets Opgave i allerhøjeste Grad den diplomatiske og politiske, hvorimod Erhvervslivet spillede en meget mindre Rolle. Nu for Tiden have Forholdene ganske forandret sig, idet Erhvervslivet spiller en overordentlig stor Rolle, og en af de første Opgaver efter den ny Lov maa derfor være at give Personalet, der skal repræsentere os i Udlandet, en anden Uddannelse, end det hidtil har faaet, en Uddannelse med et andet Formaal for Øje, idet den politiske og den, jeg kan sige, kommercielle Del af Sagen maa spille lige stor Rolle. I sin Tid da Kommunikationsmidlerne vare saa meget daarligere, da Post- og Telegrafvæsenet ikke havde faaet den Udstrækning, det nu har, da man ikke saa let med Jernbane kunde komme fra det ene Sted til det andet, spillede ganske naturligt de politiske Indberetninger en ganske overordentlig Rolle for Regeringen hjemme. Nu da Efterretningerne ved Telegraf, Aviser og Post komme saa meget hurtigere, have Indberetningerne maaske faaet en ringere Betydning, endskønt jeg langt fra dermed vil sige, at Diplomaternes